

1

Plavček in gosenaica

// RSPB, prevod Petra Vrh Vrezec

1: Mamica in očka plavček (*Cyanistes caeruleus*) sta morala biti zelo pridna pri iskanju gosenic hrastove sovke, da sta nahranila lačne kljunčke svojih mladičkov. Gosenice pa so hitele grizljati mlado listje, da bi čim hitreje ušle lačnim kljunom in se preobrazile v odrasle metulje. Ilustracija: Kristina Krhin

ZAČELA SE JE POMLAD IN VZBRSTELI SO MLADI HRASTOVI LISTI.

»SVEŽE LISTJE!« JE NAVDUŠENO VZKLIKNI LA HRASTOVA SOVKA: »POHITETI MORAM Z ODLAGANJEM JAJČEC. TAKO SE BODO MOJE GOSENICE IZLEGLE ŠE V ČASU, KO BODO LAHKO JEDLE MLADO IN SVEŽE LISTJE.«

NOVO LISTJE PA JE OPAZIL TUDI PLAVČEK. »KONČNO,« JE DEJAL. »ČAS JE ZA VALJENJE JAJC! MOJI MLADIČI BODO TAKO IZVALJENI ŠE PRAVI ČAS, DA SE BODO LAHKO HRANILI Z MASTNIMI GOSENICAMI, KI BODO GRIZLJALE MLADO LISTJE.« IN TAKO JE BILO!

SOVKA JE ODLOŽILA SVOJA JAJČECA V LISTNE POPKE HRASTOVEGA DREVEŠA. VSAK LIST, V KATEREGA JE ODLOŽILA JAJČECE, JE SKRBNOSTI ZAŠILA S SVILENO NITJO. SAMICA PLAVČKA JE LEGLA JAJCA V MAJHNO DREVESNO DUPLO.

IZ SOVKINIH JAJČEC SO SE IZLEGLE GOSENICE. HRASKA, ENA IZMED MALIH GOSENIC, SE JE RAZGLEDALA NAOKOLI IN SE ZAČUDILA OBILJU SOČNIH, NEŽNIH MLADIH LISTOV. NI MOGLA VERJETI SVOJIM OČEM.

»HRASTOVI LISTI! MENI NAJLJUBŠI!« JE VZDIHOVALA. IN ZAČELA JE JESTI. IN POTEM JE JEDLA. IN JEDLA.

RAVNO TAKO SO NAREDILI TUDI GOSENIČNI SESTRICE IN BRATCI.

IZVALILI SO SE TUDI PLAVČKOVI MLADIČI. OSEM MAJHNIH, PUHASTIH, SIVIH MLADIČKOV JE ODPRLA SVOJE KLJUNČKE IN VSI SO ŽELELI BITI NAHRANJENI.

»OH, MOJI SRČKI,« JE REKEL OČKA PLAVČEK IN ODLETTEL. NAZAJ JE PRIŠEL S POLNIM KLJUNOM REJENIH GOSENIC.

MLADIČKI SO JIH POJEDLI. IN POTEM SO ŠE JEDLI IN JEDLI.

DAN ZA DNEM JE OČKA LETAL SEM IN TJA IN JIM PRINAŠAL DEBELE GOSENICE. ONI PA SO JIH POŽREŠNO GOLTALI.

MEDTEM PA JE GOSENICA HRASKA VSAK DAN PRIDNO GLODALA LISTJE. NITI OPAZILA NI, KAKO DRUG ZA DRUGIM IZGINJAJO NJENE SESTRE IN BRATJE.

PO ENEM TEDNU JE PLAVČKOVIM MLADIČKOM ZRASLO PRVO PERJE. MAMICA JE KONČNO LAHKO ZAPUSTILA GNEZDO IN POMAGALA OČKU PRI HRANJENJU PODMLADKA. SVEŽE GOSENICE SO DAN ZA DNEM IZGINJALE V KLJUNČKIH.

»ŠE! ŠE! VEČ!« SO ČIVKALI LAČNI MLADIČKI.

STARŠA STA MORALA PRINAŠATI GOSENICE VSAKIH NEKAJ MINUT. BILO JE ZELO NAPORNO.

MEDTEM SE JE HRASTKA LOTILA NASLEDNJEGA LISTA IN UGOTOVILA, DA LISTJE NI VEČ TAKO MEHKO. BILO JE STAREJŠE, TRŠE IN ČVRSTEJŠE.

NEKEGA DNE JE OČKA PLAVČEK UTRUJENO PRISTAL NA VEJI. OPREZAL JE ZA GOSENICAMI IN ZAGLEDAL HRASTKO. NI IMELA VEČ IZHODA.

»NE ŽELIŠ ME,« JE REKLA Z DROBNIM GLASOM: »KAJ BODO JEDLI TVOJI MLADIČKI, KO BOSTE POJEDLI VSE GOSENICE?«

»ZAKAJ, VSI MLADIČI BODO ZAPUSTILI GNEZDO IN SI NAŠLI DRUGO HRANO?!« JE PRESENEČENO ODVRNIL PLAVČEK. DOTLEJ NI NITI RAZMIŠLJAL O TEM.

»SPOČIL SI BOM SVOJE PERUTI IN UTRUJENE NOGE,« JE ZAVZDIHNIL PO DALJŠEM

PREMISLEKU IN SE ZASANJAL.

HRASTKA JE ZGRABILA PRILOŽNOST, SKOČILA Z VEJE IN HKRATI TUDI SPUSTILA SVILENO NIT. SEKUNDO KASNEJE JE BILA VARNA PRED LAČNIM KLJUNOM.

KO JE PLAVČEK NEHAL SANJARITI, SE JE S PRAZNIH KLJUNOM VRNIL V GNEZDO.

»KJE JE NAŠA VEČERJA?« SO STOKALI NJEGOVI MLADIČI.

»NI JE. VSE GOSENICE SO ODŠLE!« JE PRIPOMNIL. »IN TO JE ČAS TUDI ZA VAŠ ODHOD!«

»OČKA IMA PRAV,« JE POTRDILA ŠE MAMA. »OD SEDAJ NAPREJ SI BOSTE HRANO ISKALI SAMI.«

IN TAKO JE BILO. MLADIČI SO POSTALI VEČJI, POTREBOVALI SO VEDNO VEČ HRANE IN NISO SI JE MOGLI VEČ DELITI. PRIMORANI SO BILI ZAPUSTITI GNEZDO.

»OH, KAKO JE MIRNO IN TIHO!« JE DEJAL OČKA SVOJI SOPROGI. »POJEDEL BOM ŠE ENO GOSENICO, PA ČEPRAV JIH POTEM NE VIDIM NIKOLI VEČ!«

A HRASTKE NI MOGEL VEČ POJESTI. S SVILENO NITJO SE JE ZAVILA V KOKON IN SE PREOBRAZILA V ODRASLEGA METULJA. ●